

CRIDA AL SECTOR DE PLÀSTICS

Al nostre sector segueixen sense resoldre's les mateixes contradiccions de sempre: aïllament, falta d'iniciatives generals i impotència per a tenir una resposta de manera conjunta als mínims problemes que el nostre entorn social planteja. Aquesta resposta, quan s'ha produït ha resultat poc eficaç pel seu caràcter parcial, apressat i no unitari, i només ha servit per a mostrar-nos la inoperància de tota iniciativa que no tingui en compte la necessitat d'una organització global de tot el sector, si es vol resoldre qualsevol problema per mínim que sigui.

En la actualitat, els aspectes particulars de la nostra problemàtica que segueixen afectant-nos d'una manera creixent, s'inscriuen en un marc molt més ampli i que concerneix a la totalitat social del nostre país, la qual ens fa fer més urgent un plantejament decidit i conjunt que mostri els nostres interessos i la nostra actitud davant la situació de canvi per la que passem i que exigeix de nosaltres un treball eficaç que ens permeti d'assumir les nostres responsabilitats com a ciutadans en general, molt especialment per la repercussió social que tenen les nostres activitats i per les posicions que prenguem davant el procés de canvi al que assistim.

Aquestes posicions no poden plantejar-se fent una abstracció d'aquests problemes, als quals ens enfrontem diàriament, sinó tot el contrari: només abordant-los conjuntament i elaborant alternatives concretes per resoldre'ls, podrem avançar cap una postura homogènia que deixi ben palès el nostre compromís amb les necessitats socials i polítiques en què ens movem.

És urgent, doncs, centrar la nostra acció a l'entorn de les qüestions que de manera més immediata ens pertocuen. Punts claus que permetin una movilització del sector, són desde el nostre punt de vista:

- 1.- La inestabilitat professional en què la immensa majoria de nosaltres es mou, sense les mínimes condicions de protecció laboral que s'asseguren a tota activitat social. Això és producte de les enormes desigualtats econòmiques i de posició social que el sistema de mercat "artístic" propicia entre nosaltres a cobert de la mítica imatge de l'"artista", i que en tant que serveix als seus interessos, aquest mercat es cuida molt bé de mantenir.
- 2.- El sistema de concursos, galeries, museus, etc. que degut a la finalitat purament lucrativa, impedeix tota projecció social positiva del nostre treball, que queda reduït a un objecte de luxe a l'abast d'una quantitat.
Hem d'intentar doncs la creació de canals nous de distribució cooperatives de treball, magatzems col·lectius, control del producte "artístic", etc. que ens permetin una transformació real de la manipulació habitual a la qual se sotmet la "obra d'art".
- 3.- Els aspectes de la crítica d'art que la fan, de fet, servidora dels interessos mercantils, ha de ser un altre lloc per a la nostre intervenció, tant lluitant per derribar l'aparell idealista i decrepit del "comentari d'art" amb intervencions a les seccions i revistes on es fa, com procurant editar els nostres propis butlletins, revistes, etc. que assegurin una gestió directa en la propaganda i difusió del nostre treball.

Tots aquests projectes evidentment no poden començar a funcionar sinó és amb la participació activa de la major part de nosaltres que som els més directament interessats en una transformació de les condicions habituals de la nostra activitat.

Però només tenint en compte el marc social contradictori en que es desenvolupa, podrem començar, ja desde ara, a trobar solucions per manera que no responguin només als nostres interessos particulars sinó als de la immensa majoria de país, que avui, més que mai, precisa de la acció solidària i conjunta de tots els seus membres.

Novembre 1974